

Kóka Rozália a legválasztékosabb, legszebb irodalmi nyelven ír, amikor éppen nem pártfogoltjait beszélgeti. Megtudjuk a könyvből, mikor, hogyan kezdett hozzá a gyűjtéshez, és a továbbiakban EZÉRT mennyi félelem jutott neki osztályrészsül, de azoknak is, akik OTT befogadták, segítséget nyújtottak munkájához.

A másik mű, a Bételjesítem Istennek akaratját, egészen különleges, misztikus történetek sora, amely a „halottlátó leány” vízióit foglalja magába. Már az előbbi könyvben is ízelítőt kaptunk e különleges emberről, aki „látó” erejével segítette, segíti embertársait, és meséli el az égiekkel való „találkozásait”.

Szólni kell a gyönyörű képekről, amelyek híven dokumentálják az eddigi életutat, ennek a csodálatos népnek a viseletét, eszközeit, odálykait. A fotók korszerűsítése és a térképvázlatok *Berán István* munkáját dicsérik.

A könyv – mint ahogy már Kóka Rozália több műve is –, a Fekete Sas Kiadónál látott, igényes szép munkaként napvilágot, a nagy tanító, Domokos Pát Péter emlékének szentelve.

Dr. Gerzanicz Magdolna

„...felsőhajtok: gyógyíts meg, Zene...”

Ez a szép Szabó Lőrinc idézet volt a mottója Kály *Kullai Rita* orgonaművész-tanári diploma-hangversenyének 2006. április 5-én, a Zeneakadémia Nagytermében.

Miközben Rita elbűvölő játékát néztem, gyönyörködtem a választékos és változatos repertoáron, azon gondolkodtam, hogy bírja a törekeny alkatú kislány, ezt a fizikailag is megterhelő, nehéz „munkát”. Tudom, most sorolhatnék néhány közhelyet, hogy a zene szeretete, bűvölete stb. Ez biztosan így is van, de *Kály Kullai Rita* olyan módon tudta elbűvölni a közönséget könnyedén, hogy a fáradtság jelei egyáltalán nem mutatkoztak rajta. Az ajándékként nyújtott félórás ráadásban sem mozdult senki, és a befejezés után, sem akarta a nagyérdemű leengedni a színpadról, a fiatal művésznőt. A sikerhez hozzájárult az **Albert Schweitzer Zenekar** közreműködése, *Kenessey László* vezényletével.

A hangverseny első részében elhangzott C. Frank (1882-1890): A-moll korálfantázia, J. Alain (1911-1940): Variations sur Lucis Creator, F. Poulenc (1899-1963): Orgonaverseny. Ez utóbbi különösképpen igénybe vette a kezeket és lábakat, technikailag is.

A szünet után – talán mindannyiunk megnyugtatását is szolgálva –, hangzott föl az örök érvényű J. S. Bach (1685-1750) G-moll fantázia és fuga, valamint J. Reubke (1834-1858) Szonáta-ja.

A terem zsúfolásig megtelt, igen sokan voltak kíváncsiak Kály-Kullai Rita vizsgaszereplésére. Azt gondolom e bizalom, megbecsülés már a jövőnek szól, a jelen elismerésével.

Rita 8 éves korában kezdett el zenét tanulni, zongorával, a budakeszi zeneiskolában, *Tury Évánál*. Ez még nem jelentett különösebb vonzalmat a zene iránt, de néhány év múlva a tanárnő felvetette, hogy el kellene indulni a konzervatórium felé, esetleg majd tovább is.

G.M.: *Hogy került kapcsolatba a zenével, és főleg az orgonával?*

Kály-Kullai Rita: 16 éves voltam, amikor anyukám ötletére (aki felnőtt fejjel kezdte el az orgonatanulást) én is ennek a hangszernek a vonzásába kerültem. *Bartl Erzsébet* tanítványa lettem, s már a második órán eldöntöttem, hogy erre a pályára lépek. Elég megterhelő volt a sok gyakorlás, szerencsére a gimnáziumban megértő igazgatóm és tanárim voltak, így magántanulónak tudtam érettségizni. Ezután egy évig „csak” gyakoroltam, majd felvételiztem a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre. A legnagyobb csodálkozásomra, azonnal felvettek. *Lehotka Gábor* és *Pálúr János* tanítványa voltam. Harmadéves koromban – egy versenyre készülve –, esztelen gyakorlásba kezdtem, aminek következtében olyan

fájdalmaim voltak, hogy már azt hittem, abba kell hagynom zenei tanulmányaimat. Szerencsére a sok orvosi kezelés után talákoztam egy nagyszerű emberrel, akit *Pásztor Zsuzsannának* hívnak, zenészek fizikai és lelki gondozásával foglalkozik. Az ő segítségével kimásztam a bajból, s hála Istennek és neki, az elveszett időmből is be tudtam hozni egy fél évet.

G.M.: *Most már értem, miért választotta Szabó Lőrinc szép versét mottóul. Tehát hisz a zene gyógyító erejében.*

K.K.Rita: Természetesen, olyannyira, hogy diplomamunkám is erről szól. Hiszem, hogy nagyon sokféle betegségből kilábalhat az ember a zene segítségével, persze ehhez a mozgás is nagyon fontos (séta, tornagyakorlatok).

G.M.: *Mi történt a gyógyulás után?*

Rita.: még a betegségem alatt – tanárom unszolására – tanítani kezdtem az Óbudai Zeneiskolában. Először féltem tőle, de sok élményben volt részem, s megtanultam, milyen fontos, hogy a zene mellett az emberrel, a lélekkel is foglalkozni kell. A tanítás sokkal több, mint pusztán a zenélés.

G.M.: *Voltak-e már külföldi útjai?*

Rita: Füssenben voltam versenyen, aminek leszűrve tanulságait, léptem tovább.

A vizsgára felkészülve, Bécsben volt a főpróbám, egyébként a nyáron ott voltam egy mesterkurzuson is *Martin Haselböcknél*, akitől sokat tanultam, s ő is elégedett volt velem. A jövőben azt tervezem, hogy ugyan-csak egy ausztriai mesterkurzusi ismeretség alapján, Saarbrückenbe megyek posztgraduális képzésre. Talán ez megkönnyíti majd a továbblépésemet, itthon Magyarországon nehéz elhelyezkedni, sok az orgonista és kevés a lehetőség.

G.M.: *Köszönöm a beszélgetést. Boldog zenés jövőt kívánok és hozzá ilyen derűs, erőt, amilyen most sugárzik Ritából!*

Dr. Gerzanicz Magdolna

Fotó: Lami Szabolcs

